

Міністерство освіти і науки України
ДВНЗ «Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника»

ЕВРИКА – XXI

ЗБІРНИК СТУДЕНТСЬКИХ НАУКОВИХ ПРАЦЬ

Івано-Франківськ
2020

ББК 70.516
М34

Редакційна рада: *Цепенда І.Є.* – голова, ректор ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника», доктор політичних наук, професор; *Якубів В.М.* – проректор з наукової роботи, доктор економічних наук, професор; *Благул І.С.* – доктор економічних наук, професор; *Васильєва В.А.* – доктор юридичних наук, професор; *Великочий В.С.* – доктор історичних наук, професор; *Гасюк І.М.* – доктор фізико-математичних наук, професор; *Голод Р.Б.* – доктор філологічних наук, професор; *Гоян І.М.* – доктор філософських наук, професор; *Климончук В.Й.* – доктор політичних наук, професор; *Кондур О.С.* – доктор педагогічних наук, доцент; *Кугутяк М.В.* – доктор історичних наук, професор; *Нагорняк М.М.* – доктор політичних наук, професор; *Пилипів В.М.* – доктор фізико-математичних наук, професор; *Волощук Ю.І.* – кандидат мистецтвознавства, доцент; *Гаврилишин П.М.* – кандидат історичних наук; *Ковальчук М.П.* – кандидат філологічних наук, доцент; *Кошель В.І.* – кандидат технічних наук, доцент; *Лісовський Б.П.* – кандидат біологічних наук, доцент; *Плекан Ю.В.* – кандидат історичних наук, доцент; *Случик В.М.* – кандидат біологічних наук, доцент; *Федик О.В.* – кандидат психологічних наук, доцент; *Яцків Н.Я.* – кандидат філологічних наук, професор.

Адреса редакційної ради:

76018, Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 57
ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»
Тел. (0342) 59-60-51

Еврика – XXI. Збірник студентських наукових праць. Івано-
М34 Франківськ : Прикарпат. нац. ун-т ім. В. Стефаника, 2020.
333 с.

У збірнику висвітлені результати студентських наукових досліджень із проблем математики, фізики, хімії, біології, екології, лісівництва, агрохімії, економіки, історії, філософії, політології, релігієзнавства, культурології, соціології, психології, філології, педагогіки, мистецтвознавства, туризму, фізичного виховання і спорту.

Дослідження виконані в наукових лабораторіях та на кафедрах університету.

ББК 70.516

5. Мескон М., Альберт М., Хедоури Ф. Основы менеджмента : учебник. Москва : Издательство «Дело», 1997. 704 с.
6. Шильнікова З. М. Мотивація персоналу як складова ефективного функціонування вітчизняних підприємств в сучасних умовах господарювання. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2015. № 10. С. 114–117.

ЛОГІСТИЧНИЙ АУТСОРСИНГ ЯК МЕХАНІЗМ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Сталена М.В.,
IV курс ОР бакалавр, економічний факультет.
Науковий керівник – Гринів Л.В.,
кандидат економічних наук, доцент.

Аутсорсинг – одна із найбільш успішних моделей бізнесу, яка являє собою передачу неосновних функцій організації і всіх активів, які пов'язані з ними, в управління аутсорсеру.

Основні причини, що спонукають до передачі функцій на аутсорсинг, є такі:

- нестача особистих ресурсів;
- потреба у лімітації витрат;
- необхідність зосередитися на більш основних видах зайнятості;
- прагнення отримати конкурентні переваги.
- неосновних функцій організації і всіх активів, які пов'язані з ними, в

управління аутсорсеру.

Застосування аутсорсингу буде найбільш доречним у випадках коли:

- з'явилася потреба у неабияких трудових та матеріальних ресурсах;
- діяльність організації у різних сферах не надто пов'язана між собою;
- виконання роботи вимагає використання досвіду та професійних знань;
- діяльність компанії підпадає під різкі коливання ринку, що призводить до значних витрат на навчання персоналу;
- досить стрімко змінюється технологія, що належно вимагає великих інвестицій.

Прийнявши рішення про проведення аутсорсингової діяльності потрібно визначитися з питанням, наскільки сильно підприємство хотіло б «прив'язати» себе до майбутнього зовнішнього партнера. Тобто, до якого виду співпраці прагне підприємство – до ієрархічної або ринково-орієнтованої.

При ієрархічній кооперації виникає дуже велика взаємозалежність, що на практиці являє собою співпрацю між головною і дочірньою фірмами. Якщо ж робота організована за типом відносин між зовнішніми партнерами, то їх визначають як ринково-орієнтовані.

Велике значення має той факт, на який період часу створюються ці відносини – довгостроковий або короткостроковий або це взагалі буде разове

об'єднання. Необхідно врахувати: чим більше часу співпрацюють партнери між собою, тим більше підприємств взаємодіє у процесі їхньої діяльності.

У випадку довгострокових об'єднань достатньо складно достроково припинити дію угод. Це можливо тільки у випадку значних фінансових втрат.

Варто розуміти, що ухвалення рішення про аутсорсингову співпрацю являє собою значне втручання в структуру підприємства. Тому доцільно добре підготуватися і ретельно оцінити всі шанси і ризики.

У цій співпраці є дуже важливою форма договорів, яка укладається між партнерами, адже у разі невиконання контрактних зобов'язань кожен з них повинен домагатися відшкодування збитку.

Переваги і недоліки логістичного аутсорсингу.

Загальними перевагами логістичного аутсорсингу виступають такі наступні складові:

- чіткий розподіл ризиків;
- бізнес-процеси та шляхи підвищення їх ефективності;
- скорочення кількості витрат завдяки зменшенню чисельності кадрів;
- здатність покращення контролю управління;
- можливість становлення потенціалу росту й виключення усіх передбачуваних обмежень;
- доступ до вирішення завдань вищого рівня, використання необхідних для цього технологій.

Недоліки застосування логістичного аутсорсингу проявляються у наступному:

- зростання кількості витрат у зв'язку з передачею численних процесів і функцій на аутсорсинг;
- значні витрати, використані з метою збереження взаємодії з постачальниками, що надають послуги аутсорсингу;
- неможливість передбачення банкрутства аутсорсингової компанії;
- вдосконалення професійних навичок фахівців інших підприємств аніж власних кадрів;
- обмеженість у визначенні законодавчого регулювання логістичного аутсорсингу.

Аутсорсинг є сучасним способом співпраці різноманітних суб'єктів економіки, що дозволяє отримати взаємовигідні позитивні результати у короткотерміновому та у довготерміновому періоді. У розвинених країнах та в Україні дана кооперація збільшує шанси та перспективи потужного розвитку економічної діяльності. При цьому є важливим обрати для будь-якої угоди й обставини таку форму аутсорсингу, яка буде найбільш оптимальною.

Запровадження аутсорсингу на вітчизняних підприємствах – це новий вид співробітництва, який дозволить підприємствам якомога ефективніше здійснювати свою економічну діяльність, вивільнити додаткові ресурси і спрямувати їх на розвиток підприємства, а також посилити конкурентні позиції на ринку. Подальшого вдосконалення потребують питання оцінки економічної ефективності впровадження аутсорсингу на підприємствах, розвитку законодавства

України в цій сфері, а також врегулювання механізму довіри до постачальників аутсорсингу.

Аутсорсинг знаходиться на початковому рівні в Україні, що дозволяє їй використовувати його як базу для покращення системи управління більшості організацій, яким ще не притаманне використання подібного досвіду.

Головними перешкодами на шляху розвитку аутсорсингу в Україні є мінімальна державна підтримка, неспроможність для ефективного контролю за діяльністю провайдера, неможливість передбачити його економічний стан.

Тому, задля розвитку логістичного аутсорсингу та залучення іноземних інвестицій, необхідними постають зміни на законодавчому рівні та створення сприятливих умов для виходу іноземних компаній на ринок України.

1. Логіненко Л. О., Фролова Ю. Ю. Аутсорсинг як інструмент оптимізації та підвищення ефективності бізнесу. *Менеджмент*. 2005. № 6 (48). С. 115–125.
2. Хейвуд Дж. Брайан Аутсорсинг. *Менеджмент*. 2002. № 3. С. 32–51.
3. Плахута Г. А. Логістичний аутсорсинг: переваги та недоліки застосування. *Вісник СНУ ім. В. Даля*. 2010. № 11 (153). Ч. 2. С. 129–132.
4. Гринів Л. В., Синиця С. М. Шляхи підвищення конкурентоспроможності міжнародних транспортних перевезень. *Науково-теоретичний журнал Хмельницького національного університету. Наука й економіка*. Хмельницький, 2010. № 3 (19). С. 115–121.
5. Ткач О. В., Волощук І. А. Регіональний логістичний центр: формування та особливості функціонування. *Актуальні проблеми розвитку економіки регіону*. 2017. Вип. 13. Т. 2. С. 127–134.

УПРАВЛІННЯ КРЕДИТНИМ ПОРТФЕЛЕМ БАНКУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Юганюк Б.Ю.,

І курс ОР магістр, економічний факультет.

Науковий керівник – Криховецька З.М.,

кандидат економічних наук, доцент.

Кредитний портфель є основною частиною активів будь-якого банку, що формує значну частину його прибутку. Як специфічний об'єкт управління він є сукупністю наданих кредитів, що має певну структуру відповідно до цілей визначеної банком кредитної політики. Кредитний портфель оцінюється за балансовою вартістю всіх кредитів банку, в т. ч. прострочених, пролонгованих і сумнівних.

До сьогоднішнього дня в економічній літературі відсутній єдиний підхід до тлумачення суті кредитного портфелю. Дехто із науковців до кредитного портфелю відносить всі активи разом із пасивами банку, натомість інші – вважають, що поняття кредитного портфелю охоплює тільки кредитні операції банку, є й такі автори, які визначають це поняття, як сукупність елементів.